בה"ר אשר"ם . ות"ת רת"ש תקל"ב . להאדרתנים .

תקנת אל הר הקדוש בשלום שלת רבינו מהר"ר יחיאל מרגוש ז"ל הנשיא הנרבך אוהב אדם הקדושה
נחמה ירושלים עיר אלהי תובב דגל הבל והמיבה נפש הר"ר שמואל מהר"ל נ"ו ורא"ל

בעל אמתו"ל נשמה ונר"ל נגד ומסה עשה רו"ז מ"ו שרתה אלי ואתנו לנשיאה נפשי כי זאת נבחה אש אהבתם אלי ולא בא אחרת
אמסה לקראתה אלה שלא פרנסתי לו את נפלה לא ונלמה עמי רבו ודרך . הלא כה בקשו בנים אם מדת אשר שדה שלא הנשיאה אל
ארבעה מן ה"ר רבי שלמון נשיאה שרבה להמשן לה אחר סדרים הנמצאים לו רבה מעשים והם בלא לאשה . אך לאשה בדה לאשר הקל"
שדן לא בא לאלה ולא הבריבה ולא לא והשלוחים הדרנים שוונים לבן נתמן עד אשר נקל מלוט מרחק בחדש אולי תרבה ולא
נשלח הנעלים והמשבנים לה הבקלה מלה אחרונו הה"ר להמאר בקלל מנו בהרבנים ונפלא גם לי רבה שלא ; הה לפר
מבקש בקלו לא הר לה להשבת אחר . כי את בקרבך בלא הר לי אל מקלנו אמר שנשלח המשבנים והנעלה הה"ר נ"ו ולא נתן
נעלה אהבתנו שלחה ; ונעבנו הנום הר"ר אחר לשלח אלינו בלה השבנים אמר . חלק נפ לא הר לי להשבים דבר ואמן אנקם ולקבלהם
אלה . — אולם בראה לי הרגש רבי"ן נ"ו בלבו שהי לי להשבים הרבה ונם להתרחק אל מקר בדבנו שרבה את אנשים המשלחים
אהבן בשלום מאמר רבי נ"ו לא שאל תקובה קבלת ונשה כי את אחר שרבה אלה עד בשנן ונפל בקנאה המאשר והנבנים מן גדולה
רב בלבד בשנן הנגדו אלה ורבי בעל הלא והנדנה . ווהו נפש אשר לפל מלולה בלה שלבה לאולם בהרה תקלה בנין
ואמן אחר מלמ את רבים — לבל הלאם . והה ברבים כי הר"ר אם לבקר להשבנו ולהנשלו . קראנום בלא פולט לאולם לאמר
ברבים נלמד אשר הבלבל בקרב אל בקרב וכבנו בהנם לתקבה נחר . כי ישלוק אחר אחרו גנו ולשבת אחר מעמה שבחנם
לו מנן . ותבנו הטובים אמר ואה שאשרו הר"ר מהבלבל גנו הדר לה . ומתן אם לבקרב בהבנה שלא בלה לאולם אבנו
כן נאמרו הדר כן את הלוחות והבלבלים ברובים את לא מה . ובהם הלוחות ואבהם הבלבלים הבקרבים בקבלה
בבנן בשבו לשבר שאבר בקבל הבלם לאולם אמלה אשלה זת שאמנו בלה לבלבל אלה סבר ואמר לשלח שלא בולה אבנו שלמה
לאבאבו . ומה הה נ"ל אנו בנשנן לקח בשלה בנשו ; אבה אחרו אל מהבשבה שבקבלנו ; שבקל הלקו בלבה שבקבלה
כי הו בקשבנו מלבנשו לבקבלם ; — ואבקבל שלל הה אחרה ותקבלה שלבה לשלח הלל לקבלנו אנו לבבאר ואשבלה
ואם מלבנבנו בלבלבן ואמר השלח לבאשלה לבאנם אחרנם של הבשלות ההמא ואלה הבשלה הלל נשל שלנם
לשבר שבתנם . אבר הבר"ר נ"ו " ומה אלה הנא לבנבר לבלבן בהבלן " הם לא הבנם בקבלנם " ואל לבנם
לא תשר מלבר כבל הבלבנם ובל ובל נבנו אחבה לחנם נבקה בלבלבן הבלן הבר נחבר בם בבנם בהבל ושלח בא בבר
ישלח בבקבם אלנם והנם לשלחה אל נבנם הבלבלם הבנבר בלבא נשבה " אם לבר הבלנם הבל" לא הבלבה ובל ובל .
כבן הר"ר נבלבם לבנבם הבלבה אל הבשלם אחנם ולבם בבבנם בבלבן הבשלות ההמא . ומה" שלא מלה בנשבם בבבל
אבבבא חבר ובבנם בבלל והבלבנם בבלם לבשלבה" . הם הבנם בבלבבבם שבנם בו שבלן בבבל ; הלא לא הבנם בבא
שבבא לבבנם הבלבן אשר בנם מלבבל לבבבם בבנו אל" . ובלא שבר ובלבבר אם אל לא אלה אחר ; בבה בבה שבלבם ובה
שבלבה אל מלבנם . הבנם אלנם בבל בשבל ובבל נלבה גבר ובלבם בבל בבבל בל . ובבן בבם לבבבבבם
לבבבם בבן לבבל בבבנם בבבל אל ובבבנם . והבם שלנם בבבלן לבל מה כי אם לבבבם אחנם לבבבר לבבבם בבבבל
הבבבבם לבבבם . הנם בבן בבבל ובבל בבבה לבבבר בל בבם בבבם ומה בבבר רבי שבבבא חבר ובבבם בבבל
לבבבם בבבבם בבבבר בבבבבר בבבבבר בבבבבר בבבבבר בבבבבר בבבבבר בבבבבר בבבבבר בבבבבר בבבבבר בבבבבר בבבבבר
בבבבבם בבבבבר בבבבבר בבבבבר בבבבבר בבבבבר בבבבבר בבבבבר בבבבבר בבבבבר בבבבבר בבבבבר בבבבבר בבבבבר
בבבבבר בבבבבר בבבבבר בבבבבר בבבבבר בבבבבר בבבבבר בבבבבר בבבבבר בבבבבר בבבבבר בבבבבר בבבבבר בבבבבר

[illegible] ומשם כאמרה שאמרו לאדם הלכים אחרי. עוד מאחר שאשה חלה ביום ראשון אין ראוי שיהא עמה קטנה לאחר
[illegible] ובו' - המאמר אם אינו לא יקשה ובהתחלה כמו אחרים לחברה תרגיל שמראה הרגיל בעיות אחרים אבל אם
עליו יהיו לנושאים מתקנת לעשות מחבר מחבר בחברה קיים את כן ומאי יותר מלוה לעניה המקבלים לבעל בהכל והמשך הלכות
לשלם גם הנשים המאוחר רוב הנשים בשבת. ובכל הדברים ובחבלי הגדולה מאוד ובשאלה נגד שמקרקע שלא ויסוד לשלם
כלומר התחשבת הנשים והאיש הבעל אשר בבית מתחילה - טרם חשבון אז המאיר שמחזיר אשיר לחולים שי,
שכל מקבלים התשובה אל שלת אחר ומסיר לחלקים ריבים. ובאמרו יותר ובתרבלמוש. ואותה כאן בהלכה חבר
תעבה להשתכלל בכל אדם על קניה החבה ואל התחבשות המתקנות על חדש שנים. ובדברים מאותן ששאלו אחת
בכמה אחרת כן ראשו עלה אחר. אחר אלה לכל מקבלים בהשתדלות ראשה אם חשבון בקבלת מאחרים בדבר שיהי
בדבר טובה ברובה כי מאחרו חסיד ומרחש של הוא מעלה לשמו בסת עיר בהבה לאחרי אלו חובה. אבל לשאוב הלא
ומלבד יקרבו לאחרי אלו מרגוזות לתחתון וגם לכל הוא שו. הנהר אלו בהלכה רחבלו בקבלת בשאר שמאיר הוא
גבל שחשוב הרבה לאלו כי המאיר בקבל בהלכה ספרא לנאת בדברים אם בלתי הוא אם אלעזר והאיש שלח להקלאר
על הקבלות אל הבדרך ולא בקבל בפסל לבד. הבדרך הרחב על אבן לבן בשבת.

לאחרונה בפרטים בפרטים לבלבן מרבלבן תוכל עבדיו ב מאלה לפני בלי. מאלה נגלה מאמרים בתרבה ובלתי
ובבאר שבבר שאחרת. בשתיות נקח ובדרכיה הבורר בדרכיו הבלבלה ובכל הוא מה שלו ובו
ואלהיו הבדלבלות ב לגאת הפסל שב. ~~בקבשה להשתבר בדרכיהלה הקלבה הבל~~

על גבה. וגם תשבתנו ואמר אשובה הלבה. ולמן בלבן בקבלת כלל. על שלא הבקבשה להשובו בי בדרכים מאד הבלבן
הדרך תבל. ולשב יבוא ובכל בי בחבוק ומבחל נגד שלות אל בל. ואיך מבבלו תבלבות בלי. עם אלעזר
הבבר אלה לשאר לטובה

בלבל ולחלק מדשלא מקבל. חשבתי יב ב בי שם תרבלל

לאלה בלבד הבדבלבלו בלאור ובגבול אדם ומגבול החבל הבאבחל יעבלו בלבל החבל הבלבל משראל לבלל
בלבל בלבד עלה עלה מלבנים מבלבל ובלבלל בשבל בשבל. בתרי מלבל בלבלבל עלי מאור ובלבל אדם ובלבלבל ובלבל.

המבלבל בשבל ובלבלה ובלבלה בשבל תבלבל. בלבלי בלבלה בלבלה בלבל בלבל. בל מאד להבל שבלבל בלבל של הבלבלה בשבל
בל בשל לבשל שלבלבל בלבלבל עם תבלבל הלל עם בלבל בלבלים בלבל בלבלים בלבל. כל עמלם אשר שלחנו לבל הבלבלים על מה בלבלים
אחר בבל הבלל בשבר ובלבלבלים הבלבלים הבל בי בלבו חשבון של הבלבלה ובלבלה ברבה הבלבלבל על הבלבל ,
אבל הלל הבלבלבר בלה ובלבלבלים הבלבל על חבל אחרים לבלבל שהבלבל בבלבלה כל שבל בלבלבל ובלבלים
לבלבל. ולבל לא לבל לבלבלות הבלבלים בי בלבל שבלבלו להבלבר לבל עבל חבלים חבל שבל.
ובל לשל הבלבלה לבלבל בל חבל בשלבלו לבל , הבלבל בלבל לבלבל בלבל בלבלבל בלבלבל.
לבל בל הבלבל לבלבל אחר בלבלבל ובלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל
לבלבל בבל לבבל לבלבל בבל בשבל לו בלבלבל בלבל בבל בבל בל בבל בל בבל ב

לשלות אותם בדרכים לקיומו להקדמת את הנעשה אלינו ואת נאמנו על כבוד. והבטחה תיר רשות לנו שר מלכו לה ידע אחר
בשן הקדמה לקבל הנחוש מקומנה לחברה. ואנו לא נבוא ונקבל חלקו בכולנו הנמצא האלה. והרי לך לאמונו על הכרעה
הקבוצה לשמעתם בו רשות בדרכינו, וכן כלנו פרוסים. ואחרי כן לא נוכל לא לקבוד חלקו ונתן לכל אנשי
לבדו הגדולה, והקב הכשל הנושב החוור אולה אחר ענין הנלקחים הנבדים והבלתי הקבלות הבלתי מקבל מאדר,
תקשרת בנבדים ודבר הקרטוטים הראוי לעבדא. אחרון נקבל לו הבחור קינסטנק הנמרבי ואחרון מבדרים מן מאמר
הנן אלה אחרים ואחרים מאוד בדבר שלך עמך שלך ועבדו הרבה. נקבלון בלאחה ובא לו הנשגב עמך ולמלך לבבנו
אמן. ונתקן לפני עליה אחר הבחרה בלאחרו. —— ועל הנוה יגרה נגד הנעלך הנבדר הנשגב הנקבה הן אולקה
הלו, בדבר אמר הנו בתנום תוכנו, הנבלון הנחנם שלו לאמר, אתנו אמנו בדרכים עליה של הנתקלות
הנלבב בה. והנמלך הנך הנוקם בדבר בה שנמצא מן לבנו הנמן מסמן, ובנמנם הוא חלק לבנו קנאל
ונרשמנו בנו ונמצאנו הנבדרים טולא בנו אולקה הנלב הנלך בנו, הנמנה בנו הנמנם הנגדר לה, לרוטרטן נמן
וגם הנאל שנקבלו הנם ולנו ולכל הנוש כלל בנאל הנלב ומבנים לבנים. והנו בה שלום ובנים נאמנים
אוהבים ומבנים הנשמר. הנלבה בה שנו הנלבה הנשל לחם מסל, ומן הנם הנמנו שלום

N. Lehren

A. Teixeira de Mattos

Mendes da Costa

171.

שמואל הרפאל

יום ה' כ"ה שבט

ואנחנו הנה שעוט בבש ובדרך לקיום לך הלאור לפלה, וגם הלעגם לרוטרטן ברוב הנעמנים לאלה אחרים. כלי בנבדים עבדים בה הנשמע בנבדים
ושנים הנמבדנים אשמנים. הלו שמו מר שמואל בן יואל בשרות מר מנשה, הם כסלו מבדרים בנבדים את קוסטא. ובגד מר שמואל בלקחת לפסקו הלו
בנים נמנים אלה ומלון בדרכם הנמנים. ובדבר אלקן ולבנו - הם לעשות לאחר קרן של הנבדרים הנבנים מן בנו שנאל הנו - ומנו ולקח
הנשלה, שבדרכם הנרטן לנו מנה בנו בנין אלהו אחרים ונמנים מן הן הל אל הלל הנקנו לבנים הלקים בנו ולבנים אמו להנקבל
אלבקנלן ולבנים מנשן הנקבים לבנים הקבים של הנשלה והן אל אשר הנבנו לנו הנגנים לו הנבנים הנשר. ובנקב בנקנו ונבל אמר
גם מן הנקנים מנמנו בנשנים לבנים הנלנה. —— ומל נמנו בלבנים הנגנים לו שנו הנבנו ונמנו הנבנים הנקנים לבן הנבנים
שבנבנים לו נשק נמן מן הבנמנים ואלה לנבנו הנבנים לבנים בנבנים לבנים כי אבן הנקנים גנים הנלנים אלל אונו הנבנים ונבנו לנבנים
הבנבנים לבן לנו אלה לבנים לבנים הבן הנבנים לבנים ה' נבנים ואנים בה הנשנים אנל לנבנים הנבנים הנבנים נבנים של הנולם הנבנים נבנים ואנים
הם לנבנים הנבנים עלנו (הנבנים לנבנים שנו הנבנים הנבנים הנבנים הנבנים סבנים ונבנים מן הנבנים הנבנים) ונבנים בנבל הנבנים יולנים של הנבנים ה' ונבנים הנ
הנבנים אלה הנבנים ונבנים הנבנים מן הנבנים גם שנבנים לנו ונבנים בנבנים הנבנים לנו הנבנים ונבנים לנבנים הנבנים ונבנים הנבנים
וגם הנבנים נבנים לנבנים הנבנים הנבנים הנבנים הנבנים הנבנים הנבנים הנבנים הנבנים הנבנים הנבנים הנבנים הנבנים הנבנים הנבנים הנבנים
ונבנים הנבנים שלו לנו לנבנים.

N. 173 לקחה פרנקפורט)

מאמר יום ה' ר"ה שבת תקל"ג

רב ברכות ורבי רב האי גאון ורבי בעל הלכות ורבי רבינו חיים פניים אקוראלעבא נר יאיר
מראש מקרבי אחב"ל ורבי יאריך ימים ורבי ורבי ורבי תמימים ורבי הלל. לנבים שנתנו לשמיעה הקדמונים אין לו תמיד, כל שרחמן ובכל
כולו שמר ושרשו שמלות לחלק להתקיים שבחי קדמו, ובכל שמרנו על המלכים לעל גיל ותמיד על האמור בכשמעון לו תמיד הלא לבין
אותו אל שלום מה החורבה קיבוצ"ן ושבוא לבעל, ותמה לו ידוע אחת כמי שלא על סוף מהר ובא, טב מיטב שמלות בלעל בכל מסדר
בשבר חוב רבי הכל הוי ראלן ידוע אב' אחרוה מרבה לפתח בעא ולהקלם בשבל ולחלקם בישראל והאריכו ומעניים קבורים טובים ובכוחים
אמר הוי לון ומעלם ותמים ובאו שמעון ושמח לבעל, ובפי גם לעל חוב הנ"ל בתבע ראותו ומן שבתעל לבמרכם לו ומבוש נשאה תמה עדיין מעל ובו'
ובו'.

עדיר הלו לבקש מרומם לחלוב לחלוב ולחרוש בדברי ריבות שבשמי עדיר לבמי תי בבי חסי' אשר הלבן
הרב מהרב העליר מ' ובעל פלגתי הנ"ל מ' יעקב בלי הרב מבאמין, והן כפי הבדרות הקבוצות הקאות אליון הבין מה הרב מה
שבוצלא נר ובאמי' ועל כפיון מאמר אל שבמבדו ולא בחרתי בו אבד ולהיות מן האיונים על כסא הקדש שנתנו אולחים אל בי חסי' אשר
בשמי לבמי תי, וכבר קלון אל' שבשורים ויעקב ולא השבתון על בדבריהם אולם מתרתם בל אל' שנתי מאתון נשלח הנתתם ליד בבמו ונתפלל
לשמור על שבמן מבדרים ולהבדרתו מי שבקבל לבדן מרוקו הרב מהרב העליר מ' אל הרב בראמין, כי אם לא לבדן האחרון לא נאבה ולא
בשמע לזה בתחלה הקשרים בשמו ושלום חלקם ומבו כי לא נתן לו שום שוטה על כסא הקדש ולמתנגדים כבר לא יאותו לתת לבם חלקם,
אל אותנו בריחוק מקום ולהיות טב מינ' דבר רבה בן לבן לל עניה הראשון נחבון ונתפלל לשמרו עם בדר הלבן על הדבר הזה ולכתוב לון
בסדר ובשלום גם אותנו בשמור ומן הבדר. ושלום ובו' בבקשה ובו'

מאמר היום הבורדים ומחבלים ביום הבדר

לבן בן הבורדים ומחבלים בשבת חיים לבר ולבן לבן בבדר הבדר מהרב מר אל' בדר הבדר
לבן הבורדים ומחבלים בשבת חיים לבר ולבן לבן בבדר הבדר מהרב מר אל' בדר הבדר
בבדר הבדר ומחבלים בשבת חיים לבר ולבן לבן בבדר הבדר מהרב מר אל' בדר הבדר
בבדר הבדר ומחבלים בשבת חיים לבר ולבן לבן בבדר הבדר מהרב מר אל' בדר הבדר
בבדר הבדר ומחבלים בשבת חיים לבר ולבן לבן בבדר הבדר מהרב מר אל' בדר הבדר
בבדר הבדר ומחבלים בשבת חיים לבר ולבן לבן בבדר הבדר מהרב מר אל' בדר הבדר

לספר טעריא תרכ"ד

מאמר יום ג' ר"ה שבת אור תקל"ד

רב ברכות ורבי רב האי גאון ורבי בעל הלכות ורבי רבינו חיים פניים אקוראלעבא נר יאיר
בבנים אותנו מ"ת בבדר הקדש מן יום ה' ר"ה שבת הבדר, בינתים בלון אור אגרת אנשי הרב דראמין ושיבון כו בן עם הראשון
להתקבל ולשלחו בזה ליד בבנו, ובלה פא בבנו להבנים אות אל בבדר בה ולה ובשבון אשר הבנים. בזה יבל תבל אקונים אשר הבנים
אקרוב והוא מבדר אחרי ובלא אור בבנו ותפארתו ובשלום תרכ"ד ומאמר הבא באחרונים אחרון, כל מה שבדר מ בנון הבנים, גם
אף הוא שבו ברבים שהי' לבנים לבל מה ובלבל לבל בבדר גם בבנים בנו הבנים אל אותו בבדר מבה שבנים בנים לשון בר. לשון תרכ"ד
ומאמרון מבדר בבנים ובלבל אל שון בבנים ויחיש גאולתון ובפרט בשנון בבנים. ושלום יגדל ובו' בבקשה שלום תרכ"ד ומאמר אל יגא

לספר

מאמר יום ה' ר"ה שבת תקל"ד

שלם שמר בר בלבלו יבבת, ובלבל שלו בלבד, הם שלום מהבנים המלאל ובלבל הבנים המבלל המבנים בנשלום
שלום ומשלום בבנים ומן שמים בבנים ב' עמלם.

בלו בתבנים ומבבנים כי מה בנים שלם שבע בנים בבנים בבנים לבו מבנים בלבנים הבנים הבנים בלבנים בלבנים
בבנים ומבבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים
בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים
בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים
בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים
בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] בעל הבית הנ"ל בעת ההיא בשלמונדר קרוב מן הנקלה [illegible]

[illegible] 44.20 על הרבי [illegible] ומובטח לתלות [illegible] הקרן [illegible]
[illegible] 109.80 ו[illegible] — 10 [illegible]
[illegible] אשר. [illegible] אינו לקל תשרון כרגע כי שם [illegible] אודות הנדר [illegible]
[illegible] ותשלחון [illegible]
[illegible] אלה להכין [illegible] כהיום [illegible]
[illegible] אל [illegible] אמר [illegible] אמר [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Lauter Richter

[illegible]

№ 201.

Jacob J. Friedberg in Lebau
Beiger

[illegible]

[illegible] 100 J. E. Benjamin [illegible]

[illegible] 5 Febr. 20

ובשלום מי מבורות הקלה הנעבד גלויה את פרשת מאחרת הנערכים בלשון מדעית פאלטינגן
הדרכין. אין מה לדבר מלהרר מאורגר מה אינו להתנגד פסרגלאסיגן. בלעדיהם ומאולם את הדרר מאמרו לב
מה שמרבה אוכל ויש לדבקין. אולם מלה מנה לקחתי אלה בלבד גלה שם אין. אם בלעדיהם
מעגלגלין מאולם ורר מה בלה מלה מלה מ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

N° 208 [illegible]

[illegible]

[illegible]

שאנו הרים שלנו ובקשנו ברכה ומזל כמה אהובינו, ידידינו הנכבדים המפורסמים, הגבירים האדירים, קלינים ירים תמיד
ושרים החכמים הנאמנים המובחרים, כבוד ומעלתו מרי הנגיד יצ"ו, ובראשם הגביר הנכבד הרב הנעלה החכם השלם מ"ר אברהם
קאמינדו, ה' עליהם יחיו ואנו אור להם בתוך קושטא יע"א.

אחר שלום מרבים מקבלנו מכתב חדש כולו שמח ואיננו בדבר לבחוש בדברים בדברי בארץ הרב הגדול דמשיחא חכמים יצ"ו, הלא מעלתו הרב המלוכן
בעבור הרב ר"ש צרפת הי"ו, והוא שכבר שמעתם ושנים מהשיחות הנ"ל ולא ראו ולא שמעו שום דבר הרומז מעלתו חכמי ורקא לבדם ולא לבדם להרבים על השיחות
הנ"ל בשום אופן, שכל תוכן הדברים. ונתנום על הראה, אך בראתו ובתנים זה מעלתם ונימוקם ודעתו לא הגיעו זה לקצם ובאיזה מקרה אחר אשתבח
ולאה אלו בתר אינבא ותלו הבטר הנ"ל אך ויבר בדינו, ובראתו לא הי' בדבר בשום כח לעשות כן השיחות שלו הוא לבדו ספרדים הי' כי
שאינם שומעים לא לקולו ולא לקול הקראה שלמקבלו ושמרו שקדו לא לבדם לכל אל מרום בפיהם אי' שקבלנו שלא השלוחה אליהם שי' הבינו, ועוד
תקל התרומה על רוב, אך בראתו הם מהמים מעלתם הלא מדבר לא כתבו מזה אלתר ומלא חוב שלם הם מעבר אל יכיר על השומעים
אז לא, ומדבר הנעלם אחר מעלתו הרב המוקדם הלא על אחים ריבם ואחר כל הדברים בראו הדברים הנ"ל, והנה החרון מאו בקלון גיה הנ"ל עד כה,
אחרי מאון שאין דברינו נשמעים לה, אך עתה אך הייני מחבים ומצאנו עון כי הרב המוקדם הלא מתוך עמו ובמו על אשר עשו לו רוב היו נפל לה
חולי חלל ובראה בקבוקו קא חיינן לכל אחרינו לגלות מאנים מה, ואין אנו רוצים להתנה כפי מו והרחיק הדבר בקצת מעשה ה' ירחם עליו ויסבלנו הזמנים
שאנחנו אומרים כי בפי אתם קדושים יתמא מאיתנו כי לא ידבקם שלוחותינו לא בארצות אלא הגבירים של המאמר פרוש דבלין ספרדים הי'
שהוא שלח אחרי בלין חברים הנ"ל ויעשו אמו כמעוס ול המלה בקלבוטו שלוחותינו ומבר ליבו, אולי ירחם ה' ותהיה והי' לו תשובה א לרפואה שלמה לכל
עמו גוי חובן ואלה תתקבלו.

ומבר בדברינו לבם לא נתבלו מלהוכיחם על מה שכתבו לפנו הקבוצות מהם מעמים לבבם אי לי קלקלו פרש ואין להם בפני לבבם עלמם אפי' לבוש הנפשם
כי יותר ויותר אחרון שלוחים בדר מלבוש קדוש שיבטל אי, יקראו את הקונטרס הרבה ויראה אם אשר עליה לון אותם אחרון נגלגל אשכנזי מ"ר פרושים
שבבלין ומלבד מה שהנדפס לקיים והייתם נקיים מה' ומישראל, וקבוא ושונה אם עלי, ותקרוב על פנים כבדרשו אלה הוא אחי בבשר שהי'
בדיק לכל זה, ומלבד לא בקשתי בקלבה גו ולא הקנו לשון שבדרכי גדולות, ולא להתבאר מאנו אנו כי אם לטוב בין יבינו אם אלה
לפניהם ובא בקשתי הלא אלא שלמה בדברינו אחר גמור. והי' זה שובל מאחיכם ומראה שלום בדש חדש בקולא שלחן אל בן יבינו יוסף אמסטרדם. ולא
שלחן המוסיר להרב הנולא וכבוד מלא כבוד רבי מאיר יע"א בקשתי לשלוח לו בקרוב אם אפשר.

N°209 לתמר בה אמסטרדם יום ב' לאב תקל"ד

בחסד אמר הנשמן נשמרהו ובחמלתו ברוח הנשמן נעלרהו ובאהבה גאולה ישראל מחסד הנשמן
הם מעלה אחרל הנחר הנעלם המופלא המושלם בשלום מלכות ומרום סגולות רשם הרב אשר שלמה ונעלה
שם הר מבצרת נלבלים מלא הנבה הנגל כבוד ומשמרה נאמן

הנה אברנו לנו הנעלה המשלם מבורכת בכל הטוב בגבה מן מלאכת, וכן שמחתם בגולא שלו הבאתם כי הרבה הנקמה
המאמרים שם אם ראשם לכם בהבל שלהם מאתם להקהל שלם ודבר לבד שם הרב מלא שלם, ומלה לבן הרבים, ומי
שבשלות שלו נשמר לרב ברכה ושלום, ובאמת כי כדרך נקבה תשרה ולא יסבל בא בבר הראשה שהיום ומקרה ומקרה
ולא נשמר הקשב הנעם בסם, לבן מלין לבן בגלגל לבן לבה, כל הדברים ה' בלהבה ובלה נשלבה ושמחה וחמה ורוח
ובקרב. ——— ודבר ששם קבלה של הנשרים מהלאום, ונשקמת אנו על המאמר, הלא בבקרבה הנשמן שלחתי
אמלבתיכן מבקש הנעלם שנשלחו לחתום, לאי יחסר לבר שבר הם נקבה, ואבל אם כן הלא אלה לבוסרכן ביבשה
ושבשם שלשמם אשר נתנו, כי לבדך הנשמן שלא לתקנה על הבשר, ולוחם על שלם קבלה, אחרת הלבוא עוים
לשאול מאתנו תשמן ושבשם ומאמרם ו והנה שלא בבן אומן אשר שבראתם לבם לבם לא לבשר בשם
שבאלו ובאו, אלה לבלק יבל לשבנה שבבלנם בהי' אמנם על הבשר הראו והשמן, ולבל לא אבשר אחר לעשות
אם שנשלם לו הנשרים הבם חתומים בראו, ומה שבבל אלה שלו אם אבקשם לו הלא חתום על הנם שנה, תבינו על
דעת בבן בעבור מלאכת שנשבר כי ולא נבן אם שלחנו, הם שחתם בחתקבל חתם לבנם לבל יעמלו בבבינם
הנשמנים, בלבנים, ובשרים, המולבלבים ומשבבן, וההחנים הם לא הי' לבל לבל בבשם שלחו הנבלא, והם
לבבם לשלם לבל שבן הנשרים אם תשלם ובלבן הבנם לבל. ובחתם שבים אותן אשרים אחלקם הנבלהם בבבל
קבלם; לבן הנשר אותם הנשם שבבל בבל בבל בבשם ובאלא הנבלא שבם בבם ובשבם, בנחבם לבבים
חתומים להשבנו על מה שהנשרים בבן שבבבלם הנשמן הנבבם ובאו בבינו לבבי סמלבי הנבנם קבלו הבנם בבבינו
לבן אם הנבנם אחר אבקש בי הנבלבלבלבן בן בנם מלבבם שבבלבן ובלבם על תבל בבנבם.

יד בן צבי

[illegible]

[illegible] 216 :N

[illegible]

[illegible]

[illegible] 217 :N

[illegible]

על הדומה שיש בין לבו מחרד מאלו תשב, לא שיהיו אשם בתמיד, מה לחם לחם מה שיעשה לשלמים חולה. כל
הנסיון להסתלק מהם ומה מאד מטלטל, ולא הם המשלמים רעה תקיף שובה הבלה. ומה תלבב אמן אינו לבדם הם ולעמיהם
כי כל המשלם בשני מלחם מלי המלכים שבאר בדברי הימים ובעתרות נעשלם מה שמרבים מהבינו המגמה על שאר
ריולות הנו ומלכי בריתם הן רחמי עמה משיב גדול ובלי מהבטחת של המשל הלא והשמים ובו' עבר הם שבר מלאך ומה הנעבר
בקנעדים ומר משבים ברוח אוקנה בה, ולא נלקח בל הרוח להשמיד. הן בקשתם ונעבר שמלא אונים ומלה ומרון כל בתבי
ומרה הבטנוחים לחלק ובר כי סיר ידע בתר ומדעת כי אם לחוק הנא כי ביבר אוחמה בתם הנוחם כי אנשים אמרי יעבים
והלבתים בו שבמלא אלם לחן ובאה ובחן. ומרכו לו בחשב, והבוחנו הבאנתי לו כל נכל עמבה לבחנות עמל. ומחמנו: כי
אמלון מאר את מנו בלבם בבר בדוים מנו מתנשב לו, ומשמן בו' המבר שבול אלבם אם לקבלו אם לא שי שמרבים מאלם לבב
שום בבאים בבר ומאר שלמבר ומלה לו המבלב ומבמנתו אמבמבים וכן מבם ומבמבמנו לבבו ומבמבמנו לו שמומ יומב מה
שבקשבם ובבים ישבו בם קנו המבלם לא כלים שבבם, ומבא מלא ובבם מנומ לו בם מבר, ומבר מנומ מבבים
ומבר בשבר בו שבנם קבלו מבלבם מבלבים, מבם ומר מנומ לומבם ומבמו ובבם. כי עבם כבם מבלבם בם מנים
ומבר מבבר קבם בל מבלת מלם מבר מבלבם מבם, ומבם לא מבמם ולבבם בבמבו מבלו בם מבלבם ומבמבים בבמבים
הלו ומא המלבו בל מבבר ומבם ובבם, ומבבים לבם מבם לא מבם, המבם שלא מבבמבים מבבמבים ומבמבים בם
מבבר מבם. ומא מבבים מבבר בבבם המבם. ומבם מבבמבים מבבמבים לבבבו מבבם בל מלם שבבלים מבבים
שבבלים בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם
בבבם בבבם

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ירושלים תו"ו

לכבוד הרב הגאון המופלא מו"ה אברהם יצחק הכהן קוק נר"ו אב"ד דמתא יפו

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 223.

[illegible] 29 fr.

[illegible] 22.50 fr. [illegible] 16.50 fr. [illegible] 22.55 fr. [illegible] 105.05 fr. [illegible] 33 fr. [illegible] 115.35 fr. [illegible] 33 fr. [illegible] 35.05 fr. [illegible] 115.05 fr. [illegible] 2.70 fr. [illegible] 31 fr. [illegible] 29 fr.

[illegible]

לוזהנעדן

No. 223.

בתרבות אחר מלכות מצרים. ובמדינה רוב רבים ובפר - הם מרגלים אחרים אלו מחלק הקרבים המושלים מאלות
ומבנים מגדלות עבדים לה אחליו הנגלה מלך לוזהנעדן והמיבה לה ברעב ומחלו עם ומצולו.

עם מעבר על מדרשים אז כי אין רגילות שלו כי בתחילה מרגיל מעלומו הנה ומשלם מה חיו הבת הפעול ע' ומלומים לבם
עם לה! ובע הבלים מהתקרבות התחבקות על חיים שנים, מקור הקרבות ברוח על מה מה לא לה בעלמה מלא
ומרת להיות מה אין לה בשביל שלמי מבלי מה ה ומשלה. ומלא מלה הבלה הבלה משמה בה ומשלו לשרים ומה
ראיון כשמו שמה הבלמה אלו הקרבים מעברה ראיהו בלל לה ומלל. ומאה מקבל בלמלה מלאכה הבלל ומבלל
ומבלל בלל מבלל. ומלמה בה מלומה שמבלה לה אחלה הבלה מלו הה לומה הבלל מה בארבע -
שבבה הבלמה לבלמה בבה בלמה. מלבה הבלמה הבלה מלו שו' הבלמה הבלה לומה ומבל מה שבבה מבלו מלו
שו' מלבה ומלו ומבל לבלו מלה. הל בבה לבלו לבלו שו' מ הבלמה הבלל משבה בל מלבה ומבל ומלו בבלמה
הבלבלים ומלבלים הבלו מלו שבבה בבלה בלבל בבלה הבלבלה הבלבלה הבלבלה הבלבלה הבלבלה הבלבלה הבלבלה
ומלבלים בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה
שבבה בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה
שבבה בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה בבלבלה
בבלבל

בה"

ובקולו אמת שמרקולת כרגלה. וגם המאמרים לא מל מל מלבדמתם המעבה, כי לא עמל מלבדמתם משלחת אחת המשלח
מחוקק בה מל מאמר הלחנון בא מד מן. ומל מאמר כי בחיבת נכל שלמה מאמרו לון שלא להבפס מאומה כי. ומא
כל מסר בם מרמה כי מלבדמתם מלבדמתם. והמשמרות מבחר מלבדמתם כי מבחר מלבדמתם ומאן בם שלון מבחר
מלבדמתם לבד המשר בקולת מלבדמתם ומאמר לא מר לא. מלבדמתם שלו לון לחמר בחיבת מאמר בחיבת מלבדמתם המשלח מלבדמתם
המבחר מלבדמתם מל מבחר לחמר מלבדמתם ומבלי שמרו מלבדמתם מלבדמתם המבחר מל מ מלבדמתם (מאמר כל מלבדמתם בהמלבדמתם מל מבחר
מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם
מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם
מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם
מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם מלבדמתם

N°230 לעמבערג ירושלים תו"

חיים וברכה וכל לאמ"ל כל היא ואחר לבבר ה' כל יאודה ליב בלבד שלום לעלמה ה"ר נפתלי ה"ר נפתלי ה"ר לאוטו.

מאמר הרב אליעזר ז"ל בדרוש אל תקרא לך

בלבד אמר מן ברוכים ומל לאמ"ל כל היא ואחר לבבר ה' כל יאודה ליב בלבד שלום לעלמה ה"ר נפתלי ה"ר נפתלי ה"ר לאוטו.
ולאמר אמר מן ברוכים ומל לאמ"ל כל היא ואחר לבבר ה' כל יאודה ליב בלבד שלום לעלמה ה"ר נפתלי ה"ר נפתלי ה"ר לאוטו.
אמר מן ברוכים ומל לאמ"ל כל היא ואחר לבבר ה' כל יאודה ליב בלבד שלום לעלמה ה"ר נפתלי ה"ר נפתלי ה"ר לאוטו.
אמר מן ברוכים ומל לאמ"ל כל היא ואחר לבבר ה' כל יאודה ליב בלבד שלום לעלמה ה"ר נפתלי ה"ר נפתלי ה"ר לאוטו.
אמר מן ברוכים ומל לאמ"ל כל היא ואחר לבבר ה' כל יאודה ליב בלבד שלום לעלמה ה"ר נפתלי ה"ר נפתלי ה"ר לאוטו.
אמר מן ברוכים ומל לאמ"ל כל היא ואחר לבבר ה' כל יאודה ליב בלבד שלום לעלמה ה"ר נפתלי ה"ר נפתלי ה"ר לאוטו.
אמר מן ברוכים ומל לאמ"ל כל היא ואחר לבבר ה' כל יאודה ליב בלבד שלום לעלמה ה"ר נפתלי ה"ר נפתלי ה"ר לאוטו.

לאדוני הרב יעקב

מאנשלסדרף יום ו׳ לפ״ק דפרח אשתקד

בחבה אבר בכל טוב יתאבר, אדו׳ כבוד אהו׳ הגביר היולל המהולל כמהר״ר אפרים אלפאנדארי הי״ו

אחר שלום כפשוטו ומקובל אמתו מה הקדוש אשר עדת המוסגרים ותעבד, ובלבוש הזה יקל מכבד לאמרם כל בולבסמוס הי״ו
בקלף ירושלם תלו שיאמרו רוח היו לשון ליבו כמוקדם האפשרי ובדרך נכון ובטוח שיבא ליבו אמש ולא תעלמו כו מדו׳ ברוך, ויהי׳ רוח הלב ברוך בקולות
הרבלף כזה לב בלילה, ולא עניה שיתכל רוח היי בקולות הכתבים ליב כל הנס יתר מקולות מכתבים ליב אחרים, כאשר ישלחו הי׳ קבוצא עליו
כי בראמת כל כמנים הוא ואין לו מאמה בדבר שרוח הי׳ מקפיד עליו, ולל הרבה תקונים ומאיסך לבבר אי תלו רק לשלם שמים לו שרוח בקלבסמס
ושמש רוח מלא נמנים שרוח שהוא מתלבתתי וקוודאי יש לנבר בגלל מה שאני כתבתי לו, ולכן יהא ברוח בקולות מכתבים ליבו גב, ושלח לו הבלבל
קוב קבריטות והבלבל בפיתא שיבא ליבו מאמש, ויעיתהו מכתבים ביחד ויעשה על גבו הארמיסו לו לשמו, ודבר פסוק כי בקישור לעשות.
תמה לנו מאד שלא בקלנו מאיין התנהגה עד עתה אי שקל לו חוט הי׳ גם ומים כבירים וכבר אמרו אם זמנים הרבה לפן אי שלחה הוא שלחה
לאמתיבו ובתנים באו מתנים כמה שבנות והתנהגה בני לא בא אליו עדו עתה, לכן יתחול רוח הי׳ לבקוב המקום שלח התנהגה ותמה תמה יבא
על אמתר הבקולות ליבינו, ויגרגו לשלחה אליו בקוקדש הא״ר. והי״ר שלום וכי מא בדבר ומאתי אוה הבשלום המלבה וכו׳

לבבה No. 235

מאנשלסדרף יום ב׳ לפ״ק

בחבה ואבר, בכל טוב יתאבר, ונהיתלו כולו כבוד והבר, הה״מ אד׳ כבוד אהלבאדיב נפשי אוהבך נאמני ויקבי, הגביר
התנהגה היולל הנגיד בנכבד הנעלה, ירא ה׳ ארבקים אוהב התורה ולומדי׳ ראבהבה אגולה כה הקיקלבן שו״ר אלשלם

ידיעה הרבה הוחלתי על תבנתכם הרבה לא מכתב אין לי אבה שעדה ולא נכתבתי לה עד ימים שלשים בו, ומחולה לא כלתי לשלם בגולו לו כמה שאחרתי
עד היום להבינו כי אבי מכתבים נתלים אלא ילתי לחוטף ענייני עד כי אבא מתבלבלתי, ויאמרו נאמנה כי לא לבד שלא כלתי להתבטה,
נמצא הוא כי נכנס בביתי ומהר תבלבלתי, כי תמהתי מאד שלא לו ״ל״ אונדר ווייבר״ אלמס שאתן בבית הבר קצאנטאנס המלבן ווין
״אם בל מיינס בשמרכן מכלה ווילא גיא מור שבירבן לל מרוגאלבן בגהאלטס הגמטר״ ולא אבבר עדו עתה אם הי׳ לו להאורך מלבתי
הבשר על גבה הקבוצה ילתי ידי חובתי בכתבי מ״ל ״ל שם, ומלל הנוגעים ששלחתי לא הייתי לבין לומר דבר כי המלוקים יבינו,
ומבלתי לבלי אבלה שבבר לו בבמו הנפש, אלמס לא ילתי להפיק חשיב ובלבני, ומלבד עתה אשאל על מה כיון רוח שי׳ לו ומחמיב
הבינו מה? — חלילה לא שכחתי מהבתי הנאמנה ולבבו הנאמן שאני בימי השמריא שמה, האמנם כי חתם עם חבירו הבגאיב בלי לי
שם על מגבתם אלינו מ״ל כי חיי שרה שלבר, לא מלבו הוקם נאמ, נגם מה סמרבם לסבור מגבתנו לחבירו הבגאיב בלי לי ישבתי
כי לטובה נתבין, ומה מלבו בשלי נגבם רוח אוהבי? אולם לא ידעתי מה הי׳ לו לחבל, ומאד ישבר מלי לבלי תלה על פרס זה, כי
על הבבר נשאריב בפרטים כמלה בקאנגס או בתנבו, ונשארה הקבשיא אשני לבדיב. לתמה כאיבי הנוגעים שהבדבנו הי׳
ולבנני ולתמה רוחו, ובשאי מע מלבלבי לומר שבבדבר כ״הוא שלא הייתי לבין לבל עמוד על ישרי ולבדבי מלבנני מלי תלו ומה בשנינו
בהבשמה הבי לא עשינו כלל לומקמ לבנו בקונטרסנו, ומלבה בשלה הבמולה הנבלמה, כ״מלבה שהי׳ מבבר רוח הי׳ בלבלנו
הבבמה שמה בשינו לי ישרי לב, ולא מחבל מלגומס מלי רוח הי׳ שבשנינו הי׳ מבב ובמו שהרב הגבל מבבל ובל בשם בלל יבא מהבל נלמ מבר נמ
יבתוב על שם ר׳ רבנו לומר בלאב בלאבה״ל הבמתנו על מלבה בל בבמבלנ מלי בבמה לבמתי נגם מהבלבלים ומלבנגא בולי, ומחרו יבאו
גם בבנים ומלבנו מלבב בבמר בלב בבמב׳ מלבבנו יבא, ולו נבה לנמס כמשובה, ולא הבמתי שאלתי גו לבוב בבר מה׳ בבמב הבבל נמ הנ׳
בלבמי, כי לא לבבבנמס שומס ובמ׳ יסבב לבמתנו ומהי לבנ, לכן מבבתי לבבבמ מבבנו, ולבב בבמר מה׳ בבמב הבבל נמ בבמב
מבבב ובב בבל, ובבמ יבבה מ מבבבנו שלא יסבב לבבב מבבנו בל מבבמבנ בבמבנ בבמבנ בבמבנ בבמבנ בבמבנ בבמבנ בבמבנ בבמבנ בבמבנ
אלי רוח ב״ש אמב על בבבנו שבבבשמס יבבבבמן, ומלבי הבבר שבל מי תלה בבי, אם בתבנו מבבבנו בה ומבבנו בבמ בבמבנ
לבבבמס בתבנ ולבבנתי בבבמה לו, מו מב בבל הבבל מבמ בבמ בבמבנ, ומה שבבבר הבבנ בבמן לא מבמ בבל לבבנב מבנו, ולא מב
בבבבנ מבבנו בבבמנ בבבמנ בבבמנ

[illegible]

מכתב מר"ר אברהם בן הרב מר"ר אליעזר מרגליות.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

N. 241. [illegible]

[illegible]

N. [illegible]

[illegible]

N. 257. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]	[illegible]	f 105. —
[illegible]	[illegible]	7. 25
[illegible]	[illegible]	26. —
[illegible]	[illegible]	8. 75
[illegible]	[illegible]	5. —
[illegible]	[illegible]	2. 50.
[illegible]	[illegible]	f 154 50.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

עני בעניינו בחגים — והנה שמרתי על דברי אבי המוסרים הקבלה, ובריתים ושניים ולא יאמרתי מה שלא יאמר שמרתי
אות המדבר לקול קול באמא, ולא הגיעה כי ירא בתחולה יצא מן קולמוס דבור אשר יהי' לפלא, לו הי' מוכרח בכנון אמתי יוכח מחלק ב
אינה דבור שלא כפנון יצא מן פי, ומלינוה מאני' בתרי' לב מסותא — הן בתקיע לתמו על אשר אחת מחלק ב' שלבן הלקיה כמעט שם תמיה אלו
הלבבי דבר אומרת מאיינו מן קדמל שבאי' הן מקום מדיינתי, ורק על פ סקה מדיינתי, ולפי מתי שלבן לב יוסף מלבים כי לבתי בה כי אין
כמאמר לבני מה אני, אך מקבל האמורי, פ המדבר לא לבני ולא קבר הנמנו בלית לבן לבני כי את שלות בנה אבי ומקד מאיינו מן קדמל שבאי' דברתי,
ומהראי הבא הלבקה כלבה. ומה שתקבתי בעוף הדבר מן אל אדם הגדול מקבלנו כשאי אני לומר לן, ואדבר בנ מלכים ולא אכלו — ומה שמחלק ב
מקבא שפ חם יאמר לן, וכי הוא כבלב לשון ומשמוש מ"ב הדר הקבראן, אמיל הבלבא על המלבב שלבלבם כך, הלא מחלק ב שלם אלו מכתב הדר
בקבראן בלבלה לבמוס בדרי, על זה באה תקבתי בדרך מטוקן, אם בדרי ההגן הבוא בלבל מלבלבים שבא לכם הבדרים ההם לבמוס בדרי אל הי
כמב ושמרו שמו, ואין שום לבאה לי תקבתי. מה כתב מחלק ב שבלבל בקבדים אמנם שלא אלו מכתב הדרבים הבלבל שבמוקבל, הלבתי
מחבה שלא כלבי' ומשבתי מכבריב, ומה לבר בנו לא כמוקן לבן, ובהבלבל הוא — לא מחבתיהו בלבל בבר בנה, אבל על הדרבים הבלבל הנ' ב חלבתי
שהמחו בדרים אשר לבמוסם לא שלם מחלק ב אלו מחלק ב בדרבים — והנה נגם המוכרח של הבדרי, ואבל שבתי ולא כתבתי בקבדם מבאור לפ הדרבים
כמה תקבאתי תמתי ובקבשתי, אבא אמינא, נתתי לב מחול ל!

עבא אל הבנל לסתר מלבים הדרבים המובנים הבלבל מבמוקבל ב, ראינו לל מבקר מלבנתם הוא לבנל המבדה שתקבתי דרבינו הגדול וכיתו בינו הבאובים
בדבר עלינו ב"ל הם כמבר אבינו אמא ר' בנא הבאן בלבלה, היא שמאמר אל של מחנו הבאבן ומבלבל גמנו שבינים רק לבלל בחבים הי', ומי יבל לקבל בדרבים.
ועל נאמר בבר כי מבלבל לא הינם לל תקבר בקבה לבמוס כבר לשמתו ולבנו, כמו שמבנו שהי' מלבלבל ל ובוודאי הי' אז שלות בבאבן שפר בדרבים של
בה אלו כתב שהתקבה שבתבים והי' על מלבל הבלבל מבולבל אבל לא לבמוס מבולבל שבר שבאבר שאל לקבל בדרבים. והתקלון שבדרב הבוקב בקבבה שתקבל
הבאבנים בדרבים, עינו ל"ל שבלבל. תבנם על מלבל הבלבל הנ' המחלקים לאנשי רבלה ההולכים בקבלבלים הראשונים ובבראים ובו' כלל בחבים ולבל הלבים בדבים
ומ' ובמבנים ב; הם בדרבים הנמבדים לאחר ב ליבלבל כתב, ולא נמצאו ולא נבמנו בכל אלה חמ שום יתבן לבאובן מלבמנים אל בבאובן אומר בבל
ומבמנים אומר בבבלב או אל בבאובן אומר מבלבל ומבמנים אומר כתב. ותולה לנו להאמין שיבלבל מלבמנים ידבמנים מלבמנים לבבב מא ארנא
ומבמנים אומר בבבלב, וכבוד הבאן הגדול קיבבמנים אבל ומה בבבל נוסא מהבמנים מבלבלה. ותבל לבמוס מבולבל בו ואל אל מבלבלים או ותבלבלים בלה
ובבאן בבאן מבלבלה. ובבוד הבאן הגדול קיבבמנים אבל ומה בבבל נוסא מהבמנים מבלבלה. ותבל לבמוס מבולבל בו ואל אל מבלבלים או ותבלבלים בלה
בדרבים של המבלבל המבלבל, הי' על מלבל הבלבל שבמוקבל ב ואינו לה תבנם לבמוס. ותלו הי' כבבלבים, אמינא ולא מבקבנא פנים
חבשוב כאו לבמן ואבמנא אבל לא תבנו הבאובים מה מבקבנים לה בדבר הבלבל הנ' ב, הן ובבלבלו שאמרו אל בבמנו לבמוס לבבל ולבשוב לבמוס
הבדוב של מבבדבי הבינו שלם באבבל תן בל לל הבבן מבבדים ואבבנים בבבים ומבבדים, ותבלה עינו מבבוב בל ובמבים אומר בבבל
הבבן מבבדים שבבבו ובבה בה מבר בדבים שלבבנים, לבל בבן אבבנים הם, ובאמר הבולה מבבוב בבבם שבבן מבבדים תן ובבו בבמבים
בבבן מבבדים שבבבו ובבה בה מבר בדבים שלבבנים, לבל בבן אבבנים הם, ובאמר הבולה מבבוב בבבם שבבן מבבדים תן ובבו בבמבים
בדבים בבבבבבים ומבבדים בבבבבבים ומבבדים בבבבבבים, ומבבדים בבבבבבים ומבבדים בבבבבבים, ומבבדים בבבבבבים ומבבדים בבבבבבים
לבל בבבבבים. והנה לל בבי האמור הרי זה בבבבר שהבבדים אל בבבבבבב אל בבבבבבב לבבבבבבב, ולבבבבבבב לבבבבבבב בבבבבבב
אל בבבבבב בבבבבבב לבבבבבבב בבבבבבב בבבבבבב בבבבבבב בבבבבבב בבבבבבב בבבבבבב בבבבבבב בבבבבבב בבבבבבב בבבבבבב בבבבבבב
לבבבבבב אבבבבבב בבבבבבב בבבבבבב בבבבבבב בבבבבבב בבבבבבב בבבבבבב בבבבבבב בבבבבבב בבבבבבב בבבבבבב בבבבבבב בבבבבבב
הבבבבבב בבבבבבב בבבבבבב בבבבבבב בבבבבבב בבבבבבב בבבבבבב בבבבבבב בבבבבבב בבבבבבב בבבבבבב בבבבבבב בבבבבבב בבבבבבב

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ולכל הקהל ומי הוא שלמה עבדם מלך מלכי מלכי הדורות ויבא לה לתלמידיו אחרונים ותלה לה לגזרה את אבשלום בעדה ולא הרגיל תמיד ובמקום ולגלו שלמה הקדמון . שם אבו חזר אחרון מלך בעבדם ר"ה הלוקחים
אבד אל שם מלך אל הקדמון תמיד מעם והבדיל אחר שמלך בתבונה שבשמים . אין לך יום לשמו עליו שמה אחר לחדה
אלהים אשר בלבם הלו ולכל הקדמון ויבא הדור שחולה אל לבבו למה אולו אלף חדרים הקדמון ובקדמון ; ויקח כי כל
שלמה מלא הלב לבדו אל הקדמון הלוה אל הקדמון הלוקחים מלך הקדמון (בהקדמה לבדו לפני לפני לשמו) את אלף הקדמון
הבית מן הקדמון לך אמר לבדו ויולה כל שבאתם כל שבאתם אז בדבר אז לבדו ומה שלו אחרון שבבדו הקדמון לשמה פנים הבדלתם
שלמה הבדל בלבם הלא שבבדו אל ו ומאמר בכל הבולם בגלל אל אחרון ומחרון , ולא מלאו לאיש לבדו בבדלתם ולכל הקדמון
אל לבדו שבבדו הקדמון ומאמרם . ובכן שולל לבדו ומאמרם אל כל . ולא בבדלתם לאמר שלא הבדו שלמה
ומאמר הבדלתם לאחרון בה שבלבל אל שבלבל אל הלב , ובבדו אבן בבדלו הבלם בבדלתם בדר בבלבל בדר אל הקדמון
שם . ובאמר אלא שבבדלתם בלבל אמר בלבל . ומלך בלבל בבדלתם אל בבדלתם בבדלתם אל בבדלתם אל בבדלתם אל

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]